

Catalans i ‘Catalans’

[1714 marca un abans i un després en la Història dels catalans](#). Això queda reflectit de manera evident en els mapamundis: després de segles de ser-hi, el Principat i tota la Nació Catalana vam deixar d'aparèixer-hi (<https://lagotacatalana.wordpress.com/encontradorecibido/>, apartat 10). I considero imprescindible que ens adonem i, encara més, que ens atrevim a reconèixer, les gravíssimes conseqüències que 1714 té sobre la nostra realitat d'avui: no som lliures sinó que la nostra terra està ocupada per Madrid/Castilla/Estado-Español i nosaltres hi estem sotmesos.

De fet, considero que a partir de 1714 no es pot parlar de poble català ja que un poble que no és lliure, no és poble. Per tant, de 1714 ençà tampoc es pot parlar ni de catalans, ni de famílies catalanes, ni de societat catalana, ni de justícia catalana, ni d'ensenyament català, ni d'universitat catalana, ni d'economia catalana, ni d'institucions catalanes en general ni, per tant, en particular de Generalitat catalana o de Parlament català o de lleis i decrets catalans o de qualsevol altra forma d'autogovern català.

Obrim els ulls, siusplau: des de 1714 no existeix res de res de res que sigui autènticament català (sinó ‘català’, com ara explicaré). Amb una única però important excepció: la terra catalana, és a dir, la terra sobre la que els catalans ens vam anar constituint com a poble català (en un procés a precisar molt més), la terra que inevitablement va influir en la nostra formació com a poble diferenciat, i que, malgrat l'esquarterament que ha patit, la continuo considerant la nostra terra catalana i que contribueix enormement a preservar un substrat català sobre el que vivim i ens movem els ‘catalans’... Però tot el que sobre la nostra terra catalana hi ha a partir de 1714 és ‘castellano expandido en estadoespañol e impuesto y aplicado en territorio catalán’, és a dir, és el que a la camarilla-parasitaria-de-Madrid (cpM) li interessa aplicar en terra catalana. I porta més de tres segles fent-ho...

Per posar un exemple: l'actualment anomenat “Tribunal Superior de Justícia de Catalunya” en realitat hauríem de denominar-lo “Tribunal Superior de Justicia Estadoespañola en territorio catalán” ja que el que fa és aplicar un “Derecho Castellano expandido y convertido en derecho estadoespañol, e impuesto en las cuatro provincias catalanes”.

És fonamental entendre això perquè durant set o vuit segles el Dret català, les lleis catalanes, la justícia catalana, les formes de govern catalanes (<https://lagotacatalana.wordpress.com/encontradorecibido/>, apartats 4, 5 i 6) i tot el que fos català NO TENIA RES A VEURE amb el que era castellà sinó que n'era QUALITATIVAMENT DIFERENT. I continua sent-ho... malgrat que, per ara, ho sigui d'una manera subconscient que batega en el cor de cada ‘català’ (ho sigui per família o se'n consideri per decisió pròpia voluntària).

Això fa imprescindible [conèixer com érem els catalans abans de 1714](#), ja que, després de 303 d'ocupació i més de tres segles de genocidi castellano-estadoespañol, els ‘catalans’ actuals molt poc tenim a veure amb [els nostres avantpassats, quan és decisiu que ara ens inspirem en ells](#). Possant com exemple l'autoritat: el concepte català d'autoritat no tenia res a veure ni amb el castellà d'aleshores ni amb el ‘català’ d'ara, ja que l'actual concepte ‘català’ d'autoritat no és altre cosa que el concepte castellà convertit en estadoespañol i que, per tant, ens ha estat inculcat a la força en tant que “estadoespañoles catalanes”. O ‘catalans’.

El concepte català d'autoritat exigia que el Rei i qualsevol autoritat actués de forma tal que es guanyés el respecte dels propis i dels aliens, fins i tot dels que fossin enemics, de manera que tothom podés confiar en ell. Ja un dels primers Usatges, “*Quoniam per iniquum*”, diu que el Príncep, qui encarna la suprema autoritat de l'Estat, ha de ser escrupolós i fidel complidor dels seus

deures “de guisa que tots hòmens, nobles e no nobles, reis i prínceps, e magnats e cavallers, vilans e pagesos, mercers e mercaders, peregrins e vianants, amics e enemics, cristians e sarraïns, jueus e heretges, se puguen en ell fiar e creure”. (Const., Vol. I, llib. 1, tit. 12, us 1).

Doncs bé, per subratllar i recordar avui el pes enorme d’aquell importantíssim abans-i-després, a partir d’ara quan em refereixi als catalans d’abans de 1714 escriuré el gentilici tal qual: catalans, sense cap tipus de cometes; i, en canvi, cada cop que al·ludeixi als catalans posteriors a 1714 i, per tant, també als que ho som actualment, posaré el gentilici entre cometes simples: ‘catalans’.

I els ‘catalans’ només tornarem a ser catalans quan recuperem la llibertat, i per aconseguir-ho cal [establir la continuïtat amb els nostres avantpassats](#) i desempallegar-nos de més de tres segles de domini castellano-estadoespañol. Això implica [superar l’orientació ‘la independència és una qüestió política’](#). Per què? Doncs perquè RECUPERAR LA LLIBERTAT ÉS UNA QÜESTIÓ VITAL. Lògicament, el camí per aconseguir aquest objectiu de sobrevivència i de dignitat comprèn formes polítiques i té conseqüències econòmiques, però NO és ‘una qüestió política’, i encara menys és una ‘qüestió econòmica’. Però, malauradament, aquestes són les imatges que permetem que es doni cap a l’exterior, amagant el fons del “cas dels catalans”: que [érem el poble més lliure d’Europa](#), que la nostra llibertat ens va ser arrabassada el 174 i que ara volem recuperar-la.

Distingir entre catalans i ‘catalans’ té la funció principal de recordar-nos constantment [la nostra condició actual d’estar presos de Madrid/Castilla/Estado-Español](#). I això és decisiu avui en dia ja que la nostra situació, com que dura fa ja més de tres segles, lamentablement ha passat a ser considerada com normal tant pels propis oprimits catalans malgrat ser-ne víctimes com, de manera interessada, pels nostres opressors castellans-estadoespañoles, que en són els beneficiaris. Per aquesta raó ells, a l’hora de la veritat en tot el que té relació a Catalunya, des de l’extrema dreta a l’extrema esquerra passant per tots els centres (inclòs l’“extrem centre”, com deia En Xirinacs, e.p.d.), tots han estat educats en tant que “estadoespañoles” i per això

---ells parlen amb la prepotència i l’autoritarisme en que ho fan, i nosaltres ho permetem... oblidant que ja [“Els Segadors” assevera: “Endarrere aquesta gent tan ufana i tan superba!”](#)

---a ells els hi surt d’una manera fàcil i natural afirmacions que comencen “Si yo fuera catalán...” per després “aconsellar-nos” (comminar-nos a) fer el que els interessa. Els darrers anys, els afeigits són del tipus “... no sería independentista”, “... votaria tal cosa”, “... cumpliria la Constitución Española de 1978”, “... volvería a la convivencia y a la normalidad”, etc., etc., etc.

---[ells no suportarien viure de sobte 12 hores tal com vivim els ‘catalans’](#), i es revoltarien violentament

---ells troben perfectament lògic que a casa seva no captin cap emissora de ràdio ni cap canal de TV en català (ni en basc ni en gallec, és clar!) i que, en canvi, la majoria de les que captem nosaltres a casa nostra siguin en castellà

---i així *ad infinitum*

I cal fer-ne la llista més completa possible!!!

El problema NOSTRE és que, com a conseqüència de més de tres segles de la seva ocupació genocida, [actualment també a la majoria de ‘catalans’ tot això els hi sembla lògic... encara](#). La meva esperança és que els ‘catalans’ (repeteixo: per família o per elecció) SENTIM que estem presos, i aquesta és l’explicació profunda de la nostra participació (de nou des del 2009) MOLT-MOLT MAJORITÀRIA ([no és cert que hi hagi “divisió en dos blocs gairebé iguals entre els catalans”](#)) a totes les mobilitzacions massives (manifestacions, votacions i altres actes) a que som convocats. I si aconseguim [passar de “SENTIR que estem presos” a “SABER que VOLEM RECUPERAR LA LLIBERTAT I VIURE LLIURES FINS A DE NOU MORIR LLIURES”](#), aquesta vegada res no ens podrà aturar. A això contribueixo amb la distinció catalans-‘catalans’.

I acabo assenyalant un altre possible utilitat complementària d’aquesta distinció: reivindicar la nostra autèntica Història separant el que vam fer els catalans fins a 1714 del que hem fet els

‘catalans’ de 1714 ençà. L’eina és aquesta: tot allò que de dolent ha fet un ‘català’, ho ha fet com a conseqüència del nostre sotmetiment i, per tant, els veritables responsables són ells, els castellans-i-els-seus-assimilats-estadoespanyoles. En canvi, tot allò que de bo ha fet un ‘català’, ha aconseguit fer-ho malgrat estar sotmesos per Madrid/Castilla/Estado-Español i, per tant, reivindicuem el que de català queda dins dels ‘catalans’.

Aquesta distinció qualitativa ja l’he argumentat en el tema de la (suposada, ja que [quantitativa-ment la corrupció a Barcelona no pot sinó ser molt menor](#) que la corrupció a Madrid, atès que Madrid és el centre on “se decide sobre todo el Estado-Español”) “enorme corrupció catalana”, tan utilitzat pels ocupants contra nosaltres. Ja he après i escrit que, per molt que d’entrada ens costi de creure degut al bombardeig mediàtic a que estem sotmesos, [al Principat i a la Nació Catalana no hi havia corrupció social abans de 1714](#). Per tant, la resposta qualitativa a aquests atacs és senzilla: “[Ustedes van portar la corrupció el 1714](#). Quan ara se’n vagin, junt a les seves forces d’ocupació (militars i civils), junt el seu “Derecho Castellano-convertido-en-Derecho-Estadoespañol” (la seva al Principat triplement il·legal “Constitución Española de 1978”; el seu “Estado de Derecho... de derecho de conquista”; la seva concepció de justícia: “Al amigo, trato de amigo; al enemigo, trato de enemigo; y al indiferente, la legislación vigente”; etc.), i [junt la seva corrupció social, no oblidin emportar-se tots els seus alumnes ‘catalans’ corruptes](#), que no passen de ser uns simples deixebles de *Ustedes*, qui, sense cap mena de dubte, en són els catedràtics i campions. Bon vent i barca nova!”.

Ajut per anar aplicant aquesta eina en altres àmbits! Segur que en sortirem enfortits. I emprar aquest i [altres components](#) del [PUNT DE VISTA CATALÀ](#), segur que eixamplaria la nostre base. I, aspecte que és molt important i que MAI mencionen els que tan diuen que es pot “eixamplar la base” proposant mesures que en realitat fan el contrari, com el suïcida bilingüisme, encara considero més segur que aclarir que el que volem no és més diners sinó RECUPERAR LA LLIBERTAT, reduiria molt la seva base. En efecte, qui s’atreveria a afirmar públicament que vol que els catalans continuem sotmesos fins a genocidar-nos? Ni tan sols la majoria dels capitosts de Madrid que estan dirigint el nostre genocidi! I tota la resta o bé ens donaria suport o bé respectaria tots els nostres esforços per tornar a ser lliures...

Lluís Botinas, impulsor de LA GOTA CATALANA

Barcelona, 26 de gener de 2018

Casualitat? Quan he escrit la data m’he adonat que és l’aniversari de l’entrada de les tropes franquistes a Barcelona. Això és conegut. Del que em vaig assabentar no fa gaire i que comparteixo és que Franco va retardar l’entrada per tal de “limpiar la afrenta sufrida con la derrota de las tropas castellanias que asediaban Barcelona y que huyeron en desbandada tras la batalla de Montjuich del 26 de enero de 1641”. Ja que 1939-1641=298, Franco tenia molt present el que havia passat 298 anys abans. Però, ara i aquí, i després de tot un any 2014 de “Commemoració del Tricentari (1714-2014)”, ningú amb veu pública (política, mediàtica, acadèmica, etc.) menciona el 1714. Curiós, oi?

Per cert, el “Reino de Castilla” no va esperar a Franco per venjar-se, i aquest és un exemple més que EL GENOCIDI CATALÀ (<https://lagotacatalana.wordpress.com/encontradorecibido/>, apartats 7) va començar molt abans de 1714. En efecte, Pau Claris (1588-1641), probablement el català més important del segle XVII, moria un mes després, el 27 de febrer del mateix 1641, a conseqüència d’haver estat [enverinat amb aigua tofana \(barreja d’arsènic i varies herbes\) per agents castellans](#).

NOTA: Pel proper 27 de febrer, a les 19:30 h., convoco [una Trobada de LA GOTA CATALANA per Commemorar els 377è aniversari de LA MORT PER ASSASSINAT CASTELLÀ D’EN PAU CLARIS](#). Si alguna persona o entitat ho vol, podem organitzar-ho junts.